

To "nye" ruter fra Rindal

Av EDGAR KATTEM

Nye turistruter er ikke hverdagskost for fjellvandrerne, men i løpet av sommersesongen 1989 kan Trondhjems Turistforening by på to nye, merkede ruter. I alle fall om det formelle går i orden slik det ser ut når dette skrives. Begge de to nye rutene starter fra Holstoen i Romundstadbygda, Rindal. Den ene fører fram til Jøldalshytta, den andre har Trollheimshytta som mål.

25. januar ble den første befaringen i terrenget foretatt, etter at saken har vært bearbeidet i lengre tid av Rindal kommune og ruteinspektøren i TT. Før rutene står ferdig merket og klare for turistene gjenstår både formelt og praktisk arbeid. Men i løpet av sommersesongen 1989 skal alt være klart ifølge planene.

Startpunktet for begge de nye rutene er ved enden av anleggsveien fram til Holstoen i Romundstadbygda i Rindal. Et høyt og frittliggende startpunkt, der anleggsveien tar bort mye av den tunge stigningen opp fra bygda. Her er det i tillegg godt med plass for parkering for dem som ønsker å sette bilen her under fjellturen.

De nye turistrutene gjenåpner på en måte en noe "avglemt" del av Trollheimen, den delen som ligger mellom Rindal og Folldalen. Etter at den gamle turistruta fra Langlia i Rindal og fram til Trollheimshytta har vært nedlagt i flere årtier har ingen ruter gått ut fra Rindal. En av innvendingene i mot den gamle "Langli-ruta" er at den er for lang for mange turister som en dagstur. I så fall burde de to nye rutene høve bedre, da utgangspunktet i Holstoen reduserer distansen en god del.

De to rutene er ikke fastlagt i detalj når dette skrives, det skjer først når det blir barmark. Men allerede på den første befaringen syntes ruta Holstoen-Trollheimshytta å være ganske klar: Snarest veien fra utgangspunktet og opp til fint, fast fjellterreng øst og sør for Liltjefjellet. Så treffer man på det gamle "Folldalsraket" øst for Liltjtrollhytta. Så videre sørover, opp mot Buluvatna der man kommer inn på den gamle turistruta fra Langlia til Trollheimshytta. Videre mellom de to Buluvatna, og over Glupen, før det derfra blir nedoverbakke hele leia ned til Liagarden i Folldalen. Derfra går veien langs Gråsjøen fram til målet, Trollheimshytta. Dette er kjente

Fra befaringen 25. januar. Sivert Kattem (formann i Rindal Friluftsnemd), ordfører Paul Haugen, Ola Storli (grunneier/kjentmann) og Lars Olav Lund (oppsynsmann i Trollheimen Landskapsverneområde). Her nytes utsikten fra Glupen og mot Snota og Folldalen.

EDGAR KATTEM

trakter for fjellvandrere gjennom lange tider. Nedafor Trollhytt-svaene, før det bærer oppover mot Buluvatna kan en den dag i dag se steinmurene som kløvhestkarene brukte å sette kløvene på når hestene skulle kvile på turen fram til Folldalen. Lenger framme, mellom Glupen og Liagarden stod det tidligere en minnestein med inskripsjon, til minne om en budeie som frøs i hjel her under et snøvær på veg til setra i Folldalen. På steinen stod det skrevet 11. juli 1827. Dessverre er den borte i dag, men den sto der turistruta krysser Stuggubekken. Så her har folk ferdes både i gode og harde tider.

Ruta fram til Jøldalshytta har flere alternativer. Fra Holstoen går turen øst for Rinna fram til Helgetunsetrene. Herfra kan man skrå østover, og komme inn på turistruta som allerede er merket i dag fra Resheim til Jøldalshytta. De to rutene kommer da i tilfelle sammen en plass ved Raudfjellvatnet. Et annet alternativ er å fortsette rett sørover til Storrinnvatnet for så å krysse Langfjella via Åkerdalen. Dette blir da en mer typisk "fjellrute". Når dette leses er kanskje det meste av dette avklart.

Så nytt sjansen, fjellvandrere. Prøv de nye tustrutene i sommer. Litt forandring skader aldri, særlig om du har prøvd det meste i sørlige delen av Trollheimen. Traktene mellom Rindal og Folldalen er vel verdt å få med seg, en svært fin del av Trollheimen er dette, men dessverre har den vært noe "avglemt" de siste tiårene. De to nye rutene gir den forhåpentligvis den oppmerksomhet den fortjener — på nytt.

Rindalingene har lovet å markere den offisielle åpningen av de to rutene. Det er antydning en skikkelig underholdningsdag på Trollheimshytta når åpningen skjer, så følg med!

Stokklegging av myr

Av CARL S. BJURSTEDT

Dei seinaste tre-fire åra har Trondhjems Turistforening stokklagt stigane over dei blautaste myrpartia i Sylan. Ei lengre strekning er stokklagt, fjellvandraren vil finne dei stokklagte strekningane på desse rutene: Storerikvollen - Nedalshytta og Storerikvollen - Blåhammarstugan, og på ruta Nedalen - Storsylen/Storerikvollen og ut frå Nedalshytta mot Ekorrdörren. (Sjå kart.)

For å sikre at stokklegginga varer nokre år og ligg stabilt, har ein satsa på ein konstruksjon som er litt meir avansert enn berre nokre stokkar i myra. (Sjå teikning.) Med ein meter mellomrom er det slått ned to stokkar ned til fast grunn, desse er bundne saman med eit tverrtre på toppen. (Dette kan vera erstatta med ein stor stein.) Mellom desse "brukara" er spikra fast to parallelle plankar. Gangbanen vert på det viset om lag ein halv meter brei.

Stokklegging har lenge vore kjent frå svenske turistløyper, og òg frå Noreg, men då heller i blaute parti langs gamle ferdsleveggar. Etter turistløyper her i landet har det vore lite bruka, sjølv om det har vore gjort i einskilte strok nær byar. Årsakene kan vere fleire. Eg vil her peike på to.

For det første er dette sjølv sagt ein etter måten kostbar og arbeidsam måte å leggja løypene til rette på. På trange budsjett i turistforeiningane har ein prioritert andre tiltak, dels dei som går på tryggleik, som varding og merking eller å byggje bruer over elvar som kan vera vanskelege å vasse, dels å opne nye område for fjellvandraren.

For det andre, og kan hende vel så viktig, er at norsk tradisjon i friluftsliv har vore eit minimum av fysisk tilrettelegging, i alle høve utanom nærturområda. Turistforeiningane har vore av dei fremste eksponentane for denne lina, og "fjellfolket" har slutta opp om denne. Undersøkingar viser da òg at fjellvandarar stort sett har ynskt og stadig ynskjer ei låg grad av tilrettelegging, sjølv om kravet til komfort på hyttene er stigande.

Norske fjellvandarar har jamt sett med skepsis på tiltak som svenskane si vintermerking, skal ein tru meir og mindre spydige artiklar i norske friluftsbld og kommentarar mellom norske fjellfolk.